

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 39. Rabanus Archiepiscopus Moguntinus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

peram etiam conferebant mater ejus & Sæculum IX.
 soror, quæ ad extremam senectutem per- A. C. 847.
 venientes maximam opum suarum par-
 tem in hæc Charitatis opera impende-
 runt. Talis erat Ignatius illo tempore,
 cum ceteris omnibus, quibus Sedes Con-
 stantinopolitana destinabatur, prælatus
 est. Tunc annum ætatis numerabat
 quadragesimum octavum, atque illam Se-
 dem annis undecim & sex mensibus te-
 nuit.

§. XXXIX.

Rabanus Archiepiscopus Moguntinus.

Mense Octobri ineunte ejusdem anni *Sup. Lib.*
 octingentesimi quadragesimi septi- *XLVI. §. 49*
 mi celebratum est Moguntia Concilium *Mabill. to. 6.*
 Rabano Præsidente, qui Othgario Archiepis- *act. p. 41.*
 copo vigesima prima Aprilis defuncto
 successerat. Rabanus viginti annorum
 spatio Abbatiam Fuldensem rexerat, quo
 tempore plerosque Libros suos scripsit.
 Primo, a Monachis suis rogatus scripsit
 Commentarium suum in S. Matthæum,
 eumque Haistulfo Archiepiscopo Mogun-
 tino, cui jam anno octingentesimo deci-
 mo nono Opus suum de Institutione
 Clericorum obtulerat, inscripsit. Hic
 Commentarius, sicut plerique alii a Ra-
 bano scripti, nihil ferme aliud, quam Tex-
 tum ex SS. Patribus collectionem con-
 tinet.

Ff 5

Circa

Sæculum IX.

A. C. 847.

Circa annum octingentesimum trigessimum Freculfo Episcopo Lexoviensi suam Explicationem in Octateuchum, id est, in octo primos Veteris Testamenti Libros, misit, instantissime ab eodem Freculfo rogatus, cum ipse scribere non posset, usque adeo libris destitutus, ut ne quidem Bibliam integram haberet. Cum exitiosæ rixæ inter Ludovicum piûm & liberos ejus ferverent, ea prudentia usus est Rabanus, ut neutrius partis amicitia exciderit. Anno octingentesimo trigesimo quarto scripsit Ludovico Epistolam consolatoriam, misitque deinde collectionem Textuum ex Scriptura, ex quibus docentur filii & subditi, quam districtum sit divinum præceptum, ut illi parentibus, & hi Principibus obediant. Paulo post Imperatori Fuldæ commoranti Librorum Regum Explicationem, rogante Hilduino Abbate a se scriptam, & postea etiam explanationem Librorum *Paralipomenon* obtulit. Anno octingentesimo trigesimo sexto Commentarios suos in Libros Judith & Esther Judithæ Imperatrici nuncupavit, addita causa, quod ipsa unius nomen & supremam alterius Dignitatem sortita esset. Ludovico piû defuncto Rabanus libros suos in Jeremiam, atque haud diu post Commentarium in Ezechielem Lothario Imperatori dedicavit.

Tunc

Tunc temporis vero Rabanus solitu-
 dinis quiete fruebatur; quippe post-
 quam Monasterio Fuldensi annis omnino
 viginti præfuisset, anno octingentesimo
 quadragesimo secundo, abdicato Abbatis
 munere, citra Rhenum in Regnum Lo-
 tharii se recepit. Miserunt Monachi, qui
 rogarent, ut rediret, & ipso venire re-
 cusante Abbatem elegerunt Hattonem,
 cum ipso olim Alcuini Discipulum. Post
 paucos dies rediit Rabanus, seseque in
 cellula montis S. Petri prope Monaste-
 rium abdidit, ubi denuo calamum resu-
 mens libros vulgavit. Otgaro Archie-
 piscopo inscripsit librum Pœnitentialem,
 & Drogoni Episcopo Metensi Tractatum
 de Chorepiscopis, in quo Episcopis sua-
 det, ut a Chorepiscopis Ordines Sacros
 conferri consentiant, cum Consecratio-
 nem (*) Episcopalem habeant.

Sub idem tempus ad varias quæstio-
 nes de pœnitentia sibi a Reginboldo Chor-
 episcopo Moguntino propositas respon-
 dit. In illo otio præterea composuit vi-
 ginti

Sæculum IX.

A. C. 847.

Elog. Ma-
*bill. p. 29.**to. 8. Conc.*
*p. 1852.*Rabani
Scripta.*ibid. p. 1485.*

(*) Ut aliis temporibus & locis retulimus,
 non semper Chorepiscopi Ordinem Presbyterata
 altiozem habebant. At Chorepiscopi, de
 quibus hic sermo est, vere Ordine Episcopali,
 sicut hodie Episcoporum in Germania Vicarii in
 Pontificalibus Generales, insigniti fuisse vi-
 dentur.

Sæculum IX. ginti duos libros de Univerſo, quos Hai-
 A.C. 847. moni ſuo olim in literarum ſtudiis Con-
 diſcipulo inſcripſit, & in Episto-
 cupatoria hortatus eſt, ne mores illorum
 Episcoporum imitaretur, qui magis re-
 rum temporalium judiciis, quam populi
 inſtructione occupabantur.

Cum Operis hujus de Univerſo fa-
 ma ad aures Ludovici Regis Germaniæ
 perveniſſet, illud ſibi expetiit, & a Ra-
 bano miſſum accepit. Nam illi Reges
 erudiri cupiebant, & Lectores alebant.
 Ceterum in hoc Opere primum agitur
 de Deo, deinde de omnibus Creatura-
 rum ordinibus, nihilque ferme aliud oc-
 currit, quam explicatio nominum, & ver-
 borum definitiones, quo facilius ſenſus
 Historicus & Myſticus S. Scripturæ ca-
 piatur. Rabanus adhuc juvenis, Alexi-
 no id conſilii ſuggerente, duos libros de
 Laudibus S. Crucis conſcripſerat, vigin-
 ti & octo Schematibus Myſticis illuſtra-
 tos. Quælibet figura delineata eſt in
 tabula, cujus area verſibus impleta, &
 literæ, quæ in ipſa figura conſpiciuntur,
 itidem verſus ſunt. Opus hoc immenſi
 laboris & modicæ utilitatis nihilominus
 in tanto pretio fuit, ut Rabanus illud Lu-
 dovico pio Imperatori offerendum exi-
 ſtimaret. Imo illud etiam poſtea Ro-
 mam miſit, ubi Sergio Papæ anno octin-
 geſimo quadrageſimo quarto tradi-
 tum

Rab. to. I.
 p. 173.

Ann. Fulch.
 844.

tum fuisse, illius temporis Annales memorant. Sæculum IX.
A. C. 347.

Itaque Rabanustum Scriptis, tum singulari prudentia clarissimus, quamvis esset infirmus & senectute gravis, nam certe septuagenarius erat, in conspectum Regis Ludovici deducitur, eoque consentiente, die S. Joanni sacra, vigesima quarta Junii, anno octingentesimo quadragesimo septimo, Archiepiscopus Moguntinus eligitur, & consecratur.

§. XL.

Concilium Moguntinum.

Rabanus post trium mensium spatium jubente Rege Ludovico Synodum suam convocavit eundem in quem Concilium Meldense in Regno Caroli fuerat celebratum, nimirum, ideo præcipue, ut Bonorum Ecclesiasticorum Usurpatores reprimerentur. Cum Archiepiscopo adfuerunt duodecim Episcopi Suffraganei, & præ ceteris noti, Samuel Wormatiensis, Baturadus Paderbornensis, Hebo Hildesheimensis, Hemmo Halberstadiensis, S. Anscharius tunc Hamburgo expulsus, ut suo loco retulimus, Salomon Constantiensis cum Chorëpiscopis, Abbatibus, Presbyteris, & reliquis Clericis. Ubi omnes Moguntiaë fuere congregati, triduo jejunarunt, ad Ecclesias inter preces publicas procedentes,

to. 8. Conc.
p. 39. v. Boll.
Comm. §. 9.
13. 49. to. 3.
p. 510.
Sup. n. 31.